

indlægges på sygehuse, indlægges akut og ikke til planlagte forløb. Og det er vel den virkelige risiko: at de afsnit bliver udsultede og ikke har de tilbud, vi kender andre steder fra. Det er vores bekymring med hensyn til det ideologiske projekt, Venstre og Konservative har gang i.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Charlotte Dyremose for anden gang.

Kl. 14:40

Charlotte Dyremose (KF):

Skal jeg forstå hr. Villy Søvndal sådan, at den ideologiske kamp om, hvorvidt tingene foregår offentligt eller privat, er vigtigere for hr. Villy Søvndal end at sørge for, at mennesker rent faktisk får den behandling, de skal have? Altså, det, at det skal foregå i offentligt regi, er vigtigere end at være med til at sikre, at folk kan få en behandling hurtigt og effektivt der, hvor der er plads og kapacitet til det – skal jeg virkelig forstå hr. Villy Søvndal sådan?

Til det andet, hr. Villy Søvndal sagde: Er den største udfordring lige nu i det offentlige sygehusvæsen ikke rekruttering af personale, herunder bl.a. sygeplejersker? I den sammenhæng har vi jo netop også gjort en stor indsats ved f.eks. at få samlet de professionsrettede uddannelser i professionshøjskolerne for at skabe nogle gode og konstruktive studiemiljøer og tiltrække flere studerende. Men i de forhandlinger så jeg heller ikke SF.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Villy Søvndal (SF):

Jeg helt enig i, at den største udfordring er rekruttering. Derfor er det også enestående, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti er så tone-døve for, hvad det er, der sker. Rekrutteringen til sundhedssektoren i øjeblikket er kendetegnet ved, at optaget på vores sygeplejerskoler styrt-dykker – ligesom det gør til pædagoguddannelsen, ligesom det gør til sundhedsuddannelsen. Hvorfor gør det det? Det gør det, fordi løn- og arbejdsforholdene er på en sådan måde, at det ikke er attraktivt. Det er netop det, vi diskuterer i de her dage i forbindelse med konflikten.

Det er da helt fantastisk, hvis man ikke i regeringen har forstået den enkle sammenhæng, at den måde, man klemmer den offentlige sektor på i øjeblikket, både med hensyn til løn, med hensyn til arbejdsvilkår og med hensyn til manglende frihed, jo lige præcis er det, der er

med til på lang sigt at gøre det meget lidt attraktivt at arbejde i den offentlige sektor.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning kommer fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 14:42

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne blive ved det, som hr. Thulesen Dahl rejste om hr. Villy Søvndals troværdighed. Det er jo helt tydeligt, og det har debatten her jo også afspejlet, at hr. Villy Søvndal har et troværdighedsproblem, og det får man jo, når man kaster sig ud i en vild retorik og så bliver grebet i, at der er uoverensstemmelse mellem ordene og virkeligheden. Jeg kunne i den forbindelse være fristet til som mit første spørgsmål at spørge om, hvor mange plejehjem hr. Villy Søvndal lige for tiden omtrent kan nå at besøge på en måned. Han må gerne regne det med, hvor hans mor bor.

Men det er jo ikke kun i det faktuelle, hr. Villy Søvndals troværdighed er tvivlsom. Det er også i det principielle. Når nu hr. Villy Søvndal sagde til Dansk Folkeparti, at vi inddeler folk efter religiøse skillelinjer, og at hr. Villy Søvndal inddeler folk efter demokratiske skillelinjer, så vil jeg gerne spørge: Ved hr. Villy Søvndal ikke engang så meget om islam, at han er klar over, at dér er der tale om et helhedssyn, hvor det religiøse fuldstændig dikterer det politiske med det resultat, at demokrati og islam er uforeneligt? Jeg mener, hvis nu hr. Villy Søvndal skar to plejehjem væk om måneden, så kunne han måske få tid til en gang imellem at læse en bog om islam og få lidt orden på det principielle, hvor han så forfærdelig gerne vil lade retorikken spille.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal meget opfordre til, at man lige kigger på, hvornår den røde lampe lyser. Så er det ordføreren.

Kl. 14:43

Villy Søvndal (SF):

Igen tak for den meget store omsorg, som jeg bliver udsat for fra Dansk Folkepartis side. Det er næsten rørende, og hvis man virkelig holdt af mennesker, kunne man jo oven i købet tro, at det var venligt ment. Det gælder specielt den der fantastiske omsorg med hensyn til troværdighed. Jeg forstår godt Dansk Folkepartis grundinteresse for det, for det er klart, at når man som politisk parti har været ude og love under valgkampen, at man vil sikre højere lønninger til de